

Odluka:
GŽ Ovr 672/2019-2

Zbirni podatci

Broj odluke: GŽ Ovr 672/2019-2

Datum odluke: 28.08.2019

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 35 GŽ Ovr-672/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Varaždinu, po sutkinji Tanji Novak-Premec, kao sucu pojedincu, na prijedlog višeg sudskog savjetnika Zvonimira Biškupa, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja I. G. d.o.o., OIB: B1, A1, kojeg zastupa punomoćnica M. T., odvjetnica u Zagrebu, protiv ovršenika Z. T., OIB: B2, iz A2, kojeg zastupa punomoćnica M. P., odvjetnica u Svetom Ivanu Zelini, radi ovrhe na nekretninama, povodom žalbe ovršenika podnesene protiv rješenja o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama-Stalne službe u Svetom Ivanu Zelini poslovni broj: Ovr-927/19 od 9. svibnja 2019., dana 28. kolovoza 2019.

riješio je

Prihvaća se žalba ovršenika i preinačuje rješenje o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama-Stalne službe u Svetom Ivanu Zelini poslovni broj: Ovr-927/19 od 9. svibnja 2019. tako da se odbija ovršni zahtjev ovrhovoditelja.

Nalaže se ovrhovoditelju naknaditi ovršeniku troškove žalbenog postupka u iznosu od 8.125,00 kn (osamtisućastodvadesetpetkuna) u roku od 8 dana, dok se u preostalom dijelu odbija zahtjev ovršenika za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

Prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem o ovrsi odredio ovrhu na nekretninama ovršenika, preciziranim u prijedlogu za ovrhu, radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 494.158,21 kn sa zateznim kamatama, preciziranim u prijedlogu za ovrhu, kao i radi naplate troškova ovršnog postupka koje je odredio u iznosu od 5.000,00 kn, sve na temelju ovršnih isprava - dviju bjanko zadužnica od 29. prosinca 2016., potvrđenih po javnoj bilježnici.

Pravodobno podnesenom žalbom navedeno rješenje pobija ovršenik zbog bitne povreda odredaba ovršnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, uz prijedlog prvostupanjskom sudu da isto ukine i odbaci ovršni prijedlog ili da ga preinači na način da odbije prijedlog za ovrhu uz dosudu troškova postupka ovršeniku, a ako ocijeni da

je žalba neosnovana, da je uputi drugostupanjskom sudu.

Na žalbu nije odgovoreno.

Žalba je osnovana.

Ovrhovoditelj je uz predmetni prijedlog za ovrhu na nekretninama ovršenika, kao ovršne isprave, dvije ovjerene bjanko zadužnice priložio u ovjerenj preslici.

Prema čl. 215. st. 1. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17 - nastavno: OZ), dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi zaplijene svi njegovi računi kod banaka te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno s računa isplate vjerovniku koji je određen u ispravi ili koji će naknadno biti u nju upisan (bjanko zadužnica). Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i, nakon što u nju bude upisan iznos tražbine i podaci o vjerovniku, ima učinak rješenja o ovrsci kojim se zapljuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja.

Međutim, prema čl. 214. st. 7. OZ, zadužnica ima i svojstvo ovršne isprave na temelju kojih se može tražiti ovrha protiv dužnika ili jamaca plateca na drugim predmetima ovrhe, dok se, prema čl. 215. st. 3. OZ, odredbe čl. 214. st. 2. te 4. do 8. OZ na odgovarajući način primjenjuju i na bjanko zadužnicu.

Iz naprijed navedenog vidljivo je da (bjanko) zadužnica ima dvostruki učinak - rješenja o ovrsci i ovršne isprave - pa je, ovisno o tome u kojem se svojstvu upotrebljava, potrebno cijeliti oblik u kojem ju je potrebno podnijeti. U ovome slučaju ovrhovoditelj je predložio ovrhu na nekretninama ovršenika na temelju dviju bjanko zadužnica kao ovršnih isprava, pa je za ocjenu ispravnosti prijedloga za ovrhu mjerodavno pravo sadržano u čl. 36. st. 1. OZ, što znači da uz prijedlog za ovrhu ovrhovoditelj mora priložiti ovršnu ispravu u izvorniku ili ovjerenom prijepisu ako se prijedlog za ovrhu podnosi sudu koji o tražbini nije odlučivao u prvom stupnju.

Zato se prema ocjeni ovog suda (a tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenjima poslovni broj: Rev-2183/13-2, Rev-190/13-2 i Rev: 2460/13-2), bez obzira o kojoj se ovršnoj ispravi radi, ona može uz prijedlog za ovrhu podnijeti u izvorniku ili u ovjerenj preslici, i to, dakle, vrijedi i tada kada je riječ o (bjanko) zadužnici kao ovršnoj ispravi.

Ovršenik je s druge strane u pravu kada ističe da se pobijano rješenje o ovrsci ne može ispitati s obzirom na ovrhom zahtijevani iznos tražbine. Naime, ovrhovoditelj se u prijedlogu za ovrhu poziva na izvadak iz otvorenih stavaka na dan 1. svibnja 2019. (list 43 spisa), iz kojeg je vidljivo da ukupni dugovani saldo glavnog dužnika (kojemu je ovršenik jamac plateca) iznosi 521.705,97 kn. Također je vidljivo da je na potražnoj strani uzet u obzir iznos od 27.547,76 kn, nakon čega proizlazi da ukupno dugovanje iznosi 494.158,21kn, što i jest (glavnični) iznos koji ovrhovoditelj potražuje prijedlogom za ovrhu. Sporne su, međutim, zatezne kamate jer zbroj pojedinačnih iznosa na koje ovrhovoditelj potražuje zatezne kamate iznosi 521.705,97 kn, dakle više od iznosa glavnice. U tom smislu postoji nejasnoća u rješenju o ovrsci, ujedno i proturječnost priloženom izvratku otvorenih stavaka, jer, ako je uplatom iznosa od 27.547,76 kn zatvoren (19. listopada 2018.) dio glavnice tražbine, zatezne kamate na one glavnične iznose koje je zatvorio tom uplatom može osnovano potraživati samo do trenutka te uplate, međutim, ovrhovoditelj u prijedlogu za ovrhu nije naznačio trenutak uplate pojedinih iznosa niti je konkretizirao koji iznosi su podmireni uplatom iznosa od 27.547,76 kn.

Međutim, i neovisno o prethodno navedenom, ovaj sud je ispitavši rješenje o ovrsci po službenoj dužnosti zaključio da u konkretnom slučaju ne postoje uvjeti za određivanje ovrhe jer se priložene bjanko zadužnice ne mogu smatrati valjanim ovršnim ispravama koje bi bile podobne za ovrhu.

Naime, odredbom čl. 29. st. 1. OZ propisano je da je ovršna isprava podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze.

Pravilnik o obliku i sadržaju bjanko zadužnice (Narodne novine, broj: 115/12) u čl. 4. st. 1. toč. 3. propisuje da se na prvoj stranici bjanko zadužnice nalazi, među ostalim, izjava dužnika da je suglasan da se radi naplate tražbine u iznosu koji će naknadno odrediti vjerovnik, sa zateznom kamatom koja teče od dana koji će naknadno odrediti vjerovnik, ali najranije od dana izdavanja zadužnice do dana isplate, po stopi koju će naknadno odrediti vjerovnik a koja ne može biti viša od stope propisane zakonom zaplijene svi njegovi računi kod banaka, te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u bjanko zadužnici, izravno s računa isplate vjerovniku.

Također, na priloženim bjanko zadužnicama stoji i naznaka: "Ova bjanko zadužnica istinita je u pogledu svojeg sadržaja ako je vjerovnik naknadno upisao iznos tražbine koji je manji ili jednak onome za koji mu je dužnik dao suglasnost u trenutku kada je potvrđena kod javnog bilježnika te podatke o vjerovniku".

Na prvim stranicama priloženih bjanko zadužnica (listovi 6 i 11 spisa) ovrhovoditelj je, kao vjerovnik, trebao - sukladno ranije navedenoj odredbi čl. 4. st. 1. toč. 3. Pravilnika o obliku i sadržaju bjanko zadužnice - točno odrediti iznos svog potraživanja i zatezne kamate (rubrike označene sa 3 i 4), no to je propustio učiniti (u tom smislu i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju poslovni broj: Pž-4775/10-3 od 7. rujna 2010.). Budući da je bjanko zadužnica takva isprava koja podrazumijeva naknadno upisivanje iznosa u istu (čl. 215. st. 1. OZ), propust ovrhovoditelja (koji je kao vjerovnik bio ovlašten i dužan to učiniti - napomena 3 na zadužnicama) da to učini rezultira ocjenom da priložene bjanko zadužnice nemaju svojstvo ovršnih isprava u smislu Ovršnog zakona (što ne znači da ovrhovoditelj neće moći ubuduće tražiti ovrhu ako ih naknadno pravilno popuni), a tome treba dodati da priloženi izvadak otvorenih stavaka nema svojstvo ovršne isprave u smislu Ovršnog zakona pa ne može zamijeniti pravilno popunjavanje zadužnica.

Zbog svega navedenog valjalo je prihvatiti žalbu ovršenika, preinačiti pobijano rješenje o ovrsi i odbiti ovršni zahtjev ovrhovoditelja, sve u smislu čl. 380. toč. 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14) u vezi sa čl. 21. st. 1. OZ, a zbog takve odluke o glavnoj stvari ovršeniku je na teret ovrhovoditelja valjalo dosuditi troškove sastava žalbe protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 3.125,00 kn, sukladno Tbr. 10. toč. 5. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15) i sudske pristojbe za žalbu protiv tog rješenja u iznosu od 5.000,00 kn, sukladno Tbr. 3. st. 2. Tarife sudskih pristojbi, koja je sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj: 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15).

Varaždinu 28. kolovoza 2019.

Sutkinja
Tanja Novak-Premec v.r.